

Skriftlig fremsættelse (3. april 1997)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af EU-udleveringskonventionen).

(Lovforslag nr. L 215).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer i loven om udlevering af lovovertrædere, der er nødvendige for, at Danmark kan tiltræde Konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

EU-udleveringskonventionen medfører en lempelse af betingelserne for at udlevere fra Danmark til en medlemsstat i Den Europæiske Union.

Konventionen supplerer Konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, som giver mulighed for at benytte en forenklet fremgangsmåde ved udlevering, når den berørte person samtykker i udleveringen. Denne konvention blev gennemført i dansk ret i 1996.

De nugældende regler om udlevering kræver som udgangspunkt, at den handling, der begæres udlevering for, efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år. Lovforslaget indebærer, at der kan ske udlevering fra Danmark til en EU-medlemsstat, hvis handlingen efter dansk ret kan medføre frihedsstraf i mindst 6 måneder.

Som eksempel på en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering efter de foreslåede nye regler – men ikke efter de nugældende regler – kan nævnes udbredelse af børnepornografisk materiale.

Et andet hovedpunkt i lovforslaget er, at udlevering fra Danmark til en anden EU-medlemsstat ikke kan afslås alene med den begrundelse, at der er tale om en politisk forbrydelse.

Dette forudsætter dog, at den pågældende forbrydelse er af så grov karakter, at den er omfattet af terrorismekonventionens art. 1 eller 2.

Udlevering til en EU-medlemsstat skal heller ikke kunne afslås under henvisning til, at der er indtrådt forældelse efter dansk ret.

Lovforslaget medfører også en udvidet adgang til at forfølge strafbare forhold, der ikke er omfattet af udleveringsbegæringen, i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket, og til at videreudlevere til en tredje medlemsstat. Udvidelsen består navnlig i, at der gives mulighed for, at den udleverede kan give samtykke med den virkning, at der herefter ikke kræves tilladelse fra det land, som den pågældende er blevet udleveret fra.

Lovforslaget berører ikke reglerne om udlevering mellem de nordiske lande. Udlevering til bl.a. Finland og Sverige sker derfor fortsat på grundlag af den nordiske udleveringslov.

Lovforslaget berører heller ikke udleveringslovens §§ 6 og 7. Udlevering må således f.eks. ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive forfulgt på grund af race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning, eller hvis udlevering af særlige grunde vil være udforenelig med humanitære hensyn.

Baggrunden for, at lovforslaget fremsættes efter udgangen af februar, er, at det findes rigtigst, at lovforslaget ikke udskydes til næste folketingssamling. Det har på den anden side ikke været muligt at fremsætte lovforslaget tidligere, idet EU-udleveringskonventionen først blev undertegnet i september 1996, og da der efterfølgende bl.a. er arbejdet med den forklarende rapport til konventionen.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.